

MANIFEST AMB MOTIU DEL DIA NACIONAL DE TDAH

27 d'octubre 2025

Transcorregut un any des de la nostra Jornada en el Congrés d'ells/es Diputats/des, **NO tenim RES**, més que el silenci d'un Ministeri que IGNORA les demandes de les persones amb TDAH. Creiem que és una actitud vergonyosa i de responsables incompetents que es neguen a escoltar la nostra realitat.

Ho veiem molt clar: **ELS DONEM IGUAL**.

La Constitució Espanyola en l'article 43 ens garantix una SANITAT PÚBLICA per a tots/es els nostres/as polítics/ques, eixos i eixes, que es passen el dia "tirant-se pedres entre ells/es" i aprofitant-se de qualsevol desgràcia per a dir el que l'altre no ho ha fet bé, eixes persones, s'els plena la boca afirmant que és així, però NO senyors i senyores, ESO NO és així.

NO ÉS UNA SANITAT PER A TOTS/ES, NO EXISTIX UNA SALUT MENTAL PÚBLICA PER A TOTS/ES!!

Quan les famílies amb un fill/a amb TDAH es veuen obligades a acudir a professionals privats o DEIXAR al seu fill sense proporcionar-li l'ATENCIÓ EN SALUT MENTAL que necessita, veiem clarament que no és per a tots/es. I ESTOS CASOS EXISTIXEN, NO HO POSEU EN DUBTE.

Quan una persona adulta amb TDAH acudix a un professional de la salut mental i ha d'escoltar "això són invencions", "si has arribat fins ací...què vols ara?", "bo, no estem per a atendre estes coses"... Això no és sanitat per a tots/es.

Sentim que som pacients de "segona", estem cansats/des que es qüestione el diagnòstic, de ser els últims a atendre o fins i tot que ni se'ns considere, que es menysprecie la nostra situació... en fi que NO SE'NS TINGA EN COMPTE.

Des de fa molt temps, portem escoltant els polítics/ques i a la societat en general, que estan conscienciats amb la SALUT MENTAL i que ARA li comencen a donar la importància que té. Tots/es els i les que hem perdut pel camí, fins que han entés que "això" de la Salut Mental és IMPORTANT!!!!

Però en què es focalitzen?

En la GRAVETAT, quan hi ha trastorns greus o intents de suïcidi o agressions filioparentals o s'agrade a l'autoritat o es comet un delictes.

Llavors s'emporten les mans al capdavant i "per art de màgia" apareix diners per a obrir unitats d'atenció d'aguts, d'ingressos de mitjana i llarga estancia, crear protocols que es queden en calaixos...i traure's la foto de qui ha fet més... PERÒ servicis que TOTS/ES sabem que continuen sent insuficients i per què? MOLT SENZILL:

Si no atenem els primers símptomes, si no donem la importància que té en els seus primers anys a qualsevol trastorn del neurodesenvolupament, com és el cas del TDAH, ens trobarem a joves la simptomatologia dels quals s'ha agravat a situacions molt més greus.

Quantes persones amb TDAH per no ser ateses en la infància han desenvolupat altres patologies més greus? NINGÚ s'atreveix a contestar-nos, però les persones que convivim amb el TDAH sabem que TRISTAMENT són moltíssimes ... fins i tot sabem que algunes han arribat al suïcidi per alguna cosa que, en el seu moment, va arrancar en una contestació d'un professional sanitari de l'estil de "això no és greu, el problema és que no li poses límits".

Seria necessària tanta **intervenció "límit"** si gastem en PREVENCIÓ, a atendre les persones davant dels primers símptomes, sense negar l'evidència?

DEMANDES I PROPOSTES

1. Atenció a els i les pacients amb TDAH en la salut pública de manera primerenca i preventiva. Amb una visió global de la gravetat de la simptomatologia i els riscos de la falta d'atenció multidisciplinària. **GOVERN d'Espanya** evite que el nostre col·lectiu, **NO atés A temps**, arribe a una unitat d'aguts o fins i tot arribe a decidir que esta vida no val la pena.
2. **Afirmar i actuar avant el TDAH** amb l'atenció necessària al llarg de la vida, confirmant i ratificant que es tracta d'un trastorn crònic.
3. D'una vegada per sempre ser escoltats pel MINISTERI DE SANITAT.
REUNIÓ JA!!

#TDAHsinatencionsanitaria